

Sygn. akt II K 33/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSO Aldona Chruściel-Struska

Protokolant sekr. sąd. Olga Wichniarek

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku Bożeny Jakubowskiej

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2013 roku sprawy:

A. K. /z domu K./ - syna T. i H. z domu P., urodzonego (...) w S.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze akt XIII K 2220/04 z dnia 18 lutego 2005 roku za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy 5 sierpnia 2004 roku na karę roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 (trzech) lat oraz na karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;**

2. **Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze akt II K 1014/04 z dnia 15 marca 2005 roku za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 16 sierpnia 2004 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. popełnione w dniu 23 sierpnia 2004 roku na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 24 sierpnia 2004 roku, przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 24 sierpnia 2004 roku, w nocy z 9 na 10 sierpnia 2004 roku, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 48 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w sierpniu 2004 roku, z art. 48 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnione od 3 lipca 2004 roku do 28 lipca 2004 roku oraz przestępstwo z art. 48 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w sierpniu 2004 roku, nie później niż w dniu 10 sierpnia 2004 roku, na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;**

3. **Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze II K 142/05 z dnia 17 czerwca 2005 roku za przestępstwo z art. art. 48 ust 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 15 grudnia 2004 roku na karę 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;**

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie o sygnaturze akt II K 34/12 z dnia 7 września 2012 roku połączono orzeczone wobec A. K. prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawach II K 1014/04 z dnia 15 marca 2005 roku i II K 142/05 z dnia 17 czerwca 2005 roku kary pozbawienia wolności i wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

4. Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim o sygnaturze akt IIK 10/07 z dnia 6 czerwca 2007 roku za popełnienie czynu z art. 226 § 1 k.k. w dniu 16 sierpnia 2006 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. Sądu Okręgowego w Słupsku o sygnaturze akt IIK 4/09 z dnia 22 grudnia 2009 roku za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 1 września 2008 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Okręgowego w Słupsku o sygnaturze IIK 79/10 z dnia 15 marca 2011 roku za przestępstwo z art. 280 § 1 kk i art. 289§ 3 k.k., art. 189 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§ 1 k.k. popełnione w dniu 1 września 2008 roku na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

7. Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze IIK 131/09 z dnia 07 listopada 2011 roku za przestępstwo z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 września 2008 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

I. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 3 k.k. łączy orzeczone wobec **A. K.** wyrokami Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 22 grudnia 2009 roku w sprawie **IIK 4/09** i z dnia 15 marca 2011 roku w sprawie **IIK 79/10** oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 7 listopada 2011 roku w sprawie **IIK 131/09** kary pozbawienia wolności i jako karę łączną wymierza wobec **A. K.** karę 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. zalicza na poczet orzeczonej wobec skazanego **A. K.** w pkt I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie **IIK 4/09** Sądu Okręgowego w Słupsku od dnia 1 września 2008 roku do dnia 1 marca 2009 roku oraz w sprawie **IIK 79/10** Sądu Okręgowego w Słupsku od dnia 1 marca 2009 roku do dnia 15 marca 2011 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego obejmującego skazanie w sprawie **IIK 10/07** Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim i w sprawie **XIIK 2220/04** Sądu Rejonowego w Słupsku;

IV. w pozostałym zakresie wyroki w sprawach **IIK 131/09** Sądu Rejonowego w Słupsku oraz **IIK 4/09** i **IIK 79/10** Sądu Okręgowego w Słupsku oraz wyrok łączny Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 7 września 2012 roku w sprawie **IIK 34/12** w zakresie pkt I podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. **W. K.** - Kancelaria Adwokacka w S. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem sześćdziesiąt) złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu **A. K.** z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego **A. K.** od obowiązku poniesienia wydatków w sprawie.

UZASADNIENIE

Skazany **A. K.** (poprzednio: **K.**) złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku łącznego i połączenie kar orzeczonych wyrokami Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawach **IIK 79/10** i **IIK 4/09** oraz Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie **IIK 131/09**.

(dowód: wniosek – k. 1)

Sąd ustalił:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze akt XIII K 2220/04 z dnia 18 lutego 2005 roku A. K. został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy 5 sierpnia 2004 roku na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 80 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono wobec A. K. na okres próby 3 lat. Kara ta nie została zarządzona do wykonania.

(dowód: wyrok – k. 19-20 akt II K 34/12 Sądu Okręgowego w Słupsku, karta karna - k. 15, 110)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze akt II K 1014/04 z dnia 15 marca 2005 roku A. K. został skazany za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 16 sierpnia 2004 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. popełnione w dniu 23 sierpnia 2004 roku na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 24 sierpnia 2004 roku, przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 24 sierpnia 2004 roku, w nocy z 9 na 10 sierpnia 2004 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 48 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w sierpniu 2004 roku, z art. 48 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnione od 3 lipca 2004 roku do 28 lipca 2004 roku oraz przestępstwo z art. 48 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w sierpniu 2004 roku, nie później niż w dniu 10 sierpnia 2004 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono A. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w okresie od dnia 10 sierpnia 2004 roku do dnia 12 sierpnia 2004 roku oraz od dnia 24 sierpnia 2004 roku do dnia 15 marca 2005 roku.

(dowód: wyrok – k. 21-26 akt II K 34/12 Sądu Okręgowego w Słupsku)

Dalej wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku o sygnaturze II K 142/05 z dnia 17 czerwca 2005 roku A. K. za przestępstwo z art. 48 ust 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 15 grudnia 2004 roku został skazany na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

(dowód: wyrok – k. 28 20 akt II K 34/12 Sądu Okręgowego w Słupsku)

Następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie o sygnaturze akt II K 459/05 z dnia 19 października 2005 roku, jak i wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 7 września 2012 roku w sprawie II K 34/12 połączono orzeczone wobec A. K. prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawach II K 1014/04 z dnia 15 marca 2005 roku i II K 142/05 z dnia 17 czerwca 2005 roku kary pozbawienia wolności i wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania A. K. w dniach od 10 sierpnia 2004 roku do dnia 12 sierpnia 2004 roku oraz od dnia 24 sierpnia 2004 roku do dnia 15 marca 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 1014/04.

(dowód: wyrok – k. 30-31 akt II K 34/12 Sądu Okręgowego w Słupsku, k. 87-88)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim o sygnaturze akt II K 10/07 z dnia 6 czerwca 2007 roku za popełnienie czynu z art. 226 § 1 k.k. w dniu 16 sierpnia 2006 roku A. K. został skazany na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

(dowód: wyroki – k. 33, 34 akt II K 34/12 Sądu Okręgowego w Słupsku)

Następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku o sygnaturze akt IIK 4/09 z dnia 22 grudnia 2009 roku za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 1 września 2008 roku A. K. został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 września 2008 roku do dnia 1 marca 2009 roku.

(dowód: wyroki – k. 37-42, 44-45)

Kolejnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku o sygnaturze **IIK 79/10** z dnia 15 marca 2011 roku A. K. został skazany za przestępstwo z art. 280 § 1 kk i art. 289 § 3 k.k., art. 189 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 1 września 2008 roku na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono A. K. okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 1 marca 2009 roku do dnia 15 marca 2011 roku.

(dowód: wyroki – k. 18- 21, 22-23)

Nadto A. K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 7 listopada 2011 roku w sprawie **IIK 131/09** za czyn popełniony w dniu 4 września 2008 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

(dowód: wyrok – k. 104 - 108)

Sąd zważył co następuje:

Sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki pozwalające na orzeczenie kary łącznej określone w art. 85 k.k., a dodatkowo osoba została skazana co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami.

Oznacza to, że warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy dwoma lub więcej, prawomocnymi wyrokami, wymierzono tej samej osobie kary tego samego rodzaju lub inne kary, jednak muszą to być kary podlegające łączeniu, za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Przy czym zawarty w art. 85 k.k. zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 roku w sprawie I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Tym samym kolejność i konfiguracja łączenia kar zawartych w poszczególnych orzeczeniach jest ściśle ustawowo określona i nie pozostaje do swobodnej oceny Sądu, ani też nie jest uzależniona od wniosku skazanego w tym zakresie.

Wymiar kary łącznej określony został przepisem art. 86 k.k. stanowiącym, iż zakreślają go granice od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, przy czym wskazano, iż łączna kara pozbawienia wolności nie może przekroczyć 15 lat.

Analiza skazań A. K. za przestępstwa prowadzi do wniosku, że co do niego, po wydaniu wyroku łącznego w sprawie IIK 34/12 Sądu Okręgowego w Słupsku powstały przesłanki wydania wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach IIK 4/09 i IIK 79/10 Sądu Okręgowego w Słupsku oraz dotychczas nie objętego wyrokiem łącznym skazania w sprawie IIK 131/09 Sądu Rejonowego w Słupsku.

Wskazać należy, że stosownie do treści art. 575 § 1 k.p.k. jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego wydania poprzedni wyrok łączny traci moc. Przy czym, zgodnie z poglądem wyrażonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2011 roku (w sprawie (...), OSNIK rok 2011, Nr. 6, poz. 49) utrata mocy wyroku łącznego ipso iure następuje w odniesieniu do tych tylko jego rozstrzygnięć o połączeniu kar tego samego rodzaju, które zostały objęte nowym wyrokiem łącznym, wydanym w związku z powstałą po wydaniu tego wyroku potrzebą, wynikającą z przesłanek prawnomaterialnych określonych w art. 85 k.k.

Zauważyć zatem należy że z uwagi na to, że czyn objęty wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie **IİK 131/09**, nie będący dotychczas przedmiotem rozważań Sądu pod kątem objęcia go wyrokiem łącznym, popełniony został w dniu 4 września 2008 roku, a zatem już po wydaniu wyroków w sprawach **XIIIİK 2220/04**, **IİK 1014/04** i **IİK 142/05** Sądu Rejonowego w Słupsku oraz **IİK 10/07** Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim, kary orzeczone wymienionymi wyrokami nie podlegają łączeniu z karą orzeczoną w sprawie **IİK 131/09**.

Natomiast połączeniu podlegają kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie **IİK 4/09** i w sprawie **IİK 79/10** oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie **IİK 131/09**. Pierwszym chronologicznie wyrokiem spośród wymienionych jest bowiem wyrok w sprawie II K 4/09 wydany w dniu 22 grudnia 2009 roku. Czyn opisany wyrokiem w sprawie II K 79/10 został zaś popełniony w dniu 1 września 2008 roku, zaś w sprawie IİK 131/09 w dniu 4 września 2008 roku, zatem przed wydaniem wyroku w sprawie II K 4/09. Reasumując, stwierdzić należy, że przestępstwa opisane wyrokami w sprawach IİK 4/09, IİK 79/10 i IİK 131/09 pozostają w jednym zbiegu realnym, co stwarza konieczność wydania nowego wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej. Zaznaczenia przy tym wymaga, że kary wymierzone wyżej wskazanymi wyrokami, zgodnie z treścią art. 87 k.k., są karami podlegającymi łączeniu.

Odnosząc się do rozmiaru jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach IİK 4/09, IİK 79/10 i (...): 6 miesięcy pozbawienia wolności (IİK 4/09), 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (IİK 79/10) oraz 4 miesięcy pozbawienia wolności (IİK 131/09), wskazać trzeba, że stosownie do treści art. 86 § 1 k.k. granice możliwej do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w odniesieniu do A. K. wynoszą w tym zakresie od 3 lat i 6 miesięcy (przy zastosowaniu zasady absorpcji) do 4 lat i 4 miesięcy (przy zastosowaniu zasady kumulacji).

Dokonując ustalenia kary łącznej, która winna być orzeczona w tej sytuacji co do A. K., godzi się podkreślić, że kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętym skazaniami.

Przy czym, Sąd wydając wyrok łączny, nie rozstrzyga ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie skazanego w zakresie poszczególnych przestępstw, a jedynie rozważa przedmiotowo-podmiotowy związek zachodzący między realnie zbiegającymi się przestępstwami oraz kładzie nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść w stosunku do skazanego nowo wymierzona kara.

Zważyć trzeba, że orzeczenie kary łącznej nie jest sposobem na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw, nie ma służyć ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. Popełnienie więcej jak jednego przestępstwa powinno skłaniać do odstępstwa od absorpcji kar, niż za nią przemawiać, albowiem stanowi negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną.

Wymierzenie bowiem kary przy zastosowaniu całkowitej absorpcji prowadziłyby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłyby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych (por. wyroki Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 października 2007 roku w sprawie II AKa 183/07, Prokuratura i Prawo 2008/4/17/1 i z dnia 4 października 2000 roku w sprawie II AKa 175/00, KZS /2000/10/3, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 7 maja 2009 roku w sprawie IIAKa104/09, przegląd orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, Nr (...)). Zastosowanie zasady pełnej absorpcji byłoby uzasadnione wyłącznie wtedy, gdyby przesłanka prognostyczna pozwalała na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, byłaby wystarczającą oceną zachowania się sprawcy.

Warto nadmienić również, iż orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji.

Przyjmuje się, że priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji (tj. częściowej absorpcji), natomiast kara łączna, orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji - wyjątkiem. Zaznaczenia wymaga, że automatyczne

stosowanie zasady kumulacji - byłoby wyrazem formy odpłaty, zaś zasady absorpcji - wyrazem formy nagrody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 15 maja 2008 roku, w sprawie II AKa 98/08, KZS 2009/12/47).

Zważywszy na okoliczności niniejszej sprawy, a i dotychczasowej uprzedniej karalności A. K. ocena, iż kara łączna winna być wymierzona z zastosowaniem zasady absorpcji byłaby nieuzasadniona i odstąpienie od zasady częściowej kumulacji na rzecz pełnej absorpcji byłoby promowaniem przestępnej działalności skazanego.

Przystępując do wymiaru kary łącznej wobec A. K. w ramach wskazanych granic, Sąd miał też na uwadze, że wymierzając karę łączną uwzględnić należy głównie związek podmiotowo - przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich.

Zważyć należy, że pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez A. K., a opisanymi w sprawach IIK 4/09 i IIK 79/10 oraz w sprawie IIK 131/09 zachodził ścisły związek czasowy, albowiem czyny objęte wyrokami w sprawach Sądu Okręgowego w Słupsku zostały popełnione w tym samym dniu, tj. w dniu 1 września 2008 roku, zaś w sprawie Sądu Rejonowego w Słupsku zaledwie 3 dni później, to jest w dniu 4 września 2008 roku. Nadto czyny opisane we wszystkich sprawach zostały popełnione przez A. K. w S., doszło do nich zatem w tym samym miejscu.

Wobec tego między tymi czynami zachodził pełny związek miejscowy i czasowy. Jednakże czyn orzeczony w sprawie IIK 4/09 z art. 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. godził w dobro chronione prawem w postaci zdrowia powszechnego, w sprawie II K 79/10 z art. 280 § 1 k.k., art. 289 § 3 k.k., art. 189 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w dobra w postaci mienia i wolności, a w sprawie IIK 131/09 z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. w dobro w postaci prawidłowego wymiaru sprawiedliwości.

A zatem wskazane czyny będące przedmiotem osądu w omawianych sprawach, godziły w różne dobra chronione prawem, co przemawia przeciwko zastosowaniu wobec oskarżonego zasady absorpcji.

Przy orzekaniu kary łącznej wobec A. K., należało także uwzględnić opinię dotyczącą skazanego z miejsca odbywania kary pozbawienia wolności. Nie można bowiem pomijać okoliczności, że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 roku, w sprawie II Aka 154/01, Prok. i Pr. 2002/4/26).

Jak zaś wynika z opinii z Zakładu Karnego w C. oraz w S. B., zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary ocenić należy jako poprawne. A. K. był wielokrotnie nagradzany w celach motywacyjnych za wyróżnianie się pozytywnym zachowaniem wśród współosadzonych, udzielanie się w życiu kulturalno – oświatowym, zaangażowanie w pracach użytecznych na rzecz oddziału mieszkalnego, nie był zaś karany dyscyplinarnie.

Nie prezentował przy tym zachowań agresywnych, nie dokonywał aktów samoagresji, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Nadto w jednostkach penitencjarnych zauważono, że A. K. układa zgodnie stosunki ze współosadzonymi, zaś w stosunku do przełożonych stara się przestrzegać zasad dyscypliny formalnej, jednakże w sytuacjach dla siebie mało korzystnych bywa roszczeniowy i impulsywny. Deklaruje też uczestnictwo w podkulturze przestępczej, jednakże nie ma to wpływu na jego negatywne zachowanie. Skazany wykazuje jednak umiarkowanie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Nie wyraził też zgody na współudział w opracowaniu i realizacji indywidualnego programu oddziaływań. Czyni jednak starania o zatrudnienie (k. 25-26, 132).

Analiza zachowania A. K. w okresie odbywania kary pozbawienia wolności prowadzi zatem do wniosku, że kara ta już w znacznym zakresie odniosła wobec skazanego skutek wychowawczy, aczkolwiek proces resocjalizacji skazanego nie osiągnął jeszcze w pełni pożądanego skutku.

Biorąc pod uwagę wymienione wyżej przesłanki Sąd uznał, że nie jest właściwe zastosowanie w niniejszej sprawie zasady całkowitej absorpcji ani kumulacji kar, jest jednak uzasadnione zastosowanie zasady asperacji.

W tym stanie rzeczy, Sąd orzekł wobec A. K. za czyny opisane w sprawach Sądu Okręgowego w Słupsku z **IİK 4/09** i **IİK 79/10** oraz w sprawie **IİK 131/09** Sądu Rejonowego w Słupsku karę łączną **3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności**.

Sąd miał przy tym na uwadze także cel kary łącznej, jakim jest zapewnienie racjonalnego i humanitarnego stosowania kar w wypadku realnego zbiegu przestępstw.

Na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. zaliczono na poczet orzeczonej wobec skazanego A. K. w wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IİK 4/09 Sądu Okręgowego w Słupsku od dnia 1 września 2008 roku do dnia 1 marca 2009 roku oraz w sprawie IİK 79/10 Sądu Okręgowego w Słupsku od dnia 1 marca 2009 roku do dnia 15 marca 2011 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego obejmującego skazanie w sprawie IİK 10/07 Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim i XIIİK 2220/04 Sądu Rejonowego w Słupsku.

Pozostałe rozstrzygnięcia w sprawach IİK 131/09 Sądu Rejonowego w Słupsku oraz IİK 4/09 i IİK 79/10 Sądu Okręgowego w Słupsku oraz wyrok łączny Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 7 września 2012 roku w sprawie IİK 34/12 w zakresie pkt I, dotyczącego orzeczenia kary łącznej w sprawach IİK 1014/04 i IİK 142/05 podlegają odrębnemu wykonaniu.

O wynagrodzeniu obrońcy A. K. z urzędu – adw. W. K. postanowiono w myśl § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

Na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono A. K. od obowiązku poniesienia wydatków w sprawie, gdyż skazany za ledwie w dniu 20 maja 2013 roku został zwolniony z Zakładu karnego, wobec czego nie miał jeszcze możliwości osiągnięcia dochodów niezbędnych do pokrycia wydatków w sprawie wydania wyroku łącznego.